

ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΟΤΗ

« Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κάρρονες »

Εὐχάριστα καὶ παρήγορα σημάδια βλέπω μὲ τὴν πνευματικὴν σὴν κίνησιν, νέοι. Ἐννοιώσετε πολλὰ ἐλαττώματα τῆς Κοινωνίας μας, πρὸ πάντων ὁμῶς ἐκατάλαβετε τὸ ἀπέραντο λήνασμα καὶ τὴν στασιμότητά μας τὴν πνευματικὴν. Μιὰν ἐφημερίδα, ἓνα περιοδικὸν τῆς προκοπῆς δὲν μποροῦμε νὰ στηρίξωμε ἐδῶ στὸ Ρέθυμνος. Ἐνα βιβλίον δὲν μποροῦσε νὰ βγῆ ὡς τώρα ἀπὸ μᾶς τοὺς νεώτεροὺς Ῥεθεμνιώτες τοὺς συμπατριῶτες τοῦ Μπουνιαλῆ τοῦ Χορτάτσου καὶ τοῦ Χατζιδάκη.

Καὶ ὁμῶς ἔχωμεν ὑποχρέωσιν στήν παλιὰ φήμη τοῦ τόπου μας νὰ φανοῦμεν ἄλλη μιὰ φεῶρα καλοὶ στὰ γράμματα. Ἐμπρὸς λοιπὸν ἐργασθῆτε. Τινάξετε τὴ νησιάγρα, πού μᾶς κρατεῖ, τσακίσετε τὸν ἐγωισμόν, πού μᾶς κλίσσει ἀποπνικτικὰ, τὸν ἀτομισμὸν, πού μᾶς αἰχμαλώτισε, τὸ συμφέρον, πού μᾶς ἀπορροφῆσε, τὸν ὕλισμὸν, πού μᾶς γάλα πλάκωσε. Ἐμπρὸς στὰ μεγάλα ἰδανικὰ μας. Τὸ ἔθνος μας ἀναδείχθηκε περισσότερο στοὺς πνευματικοὺς τοῦ ἀγῶνος, παρὰ στοὺς πολεμικοὺς. Μὰ καὶ οἱ δύο μαζῆ, μᾶς ἔκαμαν λαδπεροῦσιον. Κυτάχτε ὁμῶς τώρα, πού πέσαμε; Ὁ,τι χιζεῖ ὁ γεῖς τὸ χαλᾶ ὁ ἄλλος, γιὰ πείσμα! ἔνωθητε σεῖς οἱ ἀγνοὶ ἰδεολόγοι σὲ μιὰ τίμια δρόσιν, ἔιτον καὶ καρποφόρα. Πέστε το σὲ μᾶς τοὺς γέροντας « θὰ γίνωμε πολὺ καλύτεροί σας ». Καὶ πρὸς τοὺς συνομηλίκοὺς σας πέστε: « Μέχρι τοῦ κατάκεισθε; Κοι' ἀλκιμον ἐξετε θυμὸν, ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθε ἀμφιπερικτίνας, ὧδε λίην μειθέντες... » δηλαδὴ ὡς πότε θὰ κοιμάσθε, νέοι Καὶ πότε θὰ δείξετε τὴν παλληκαριὰ σας; Καὶ δὲν ντρέπεσθε τοὺς γειτόνους σας, νὰ σᾶς βλέπουν ἔτσι ἀποχαυνωμένους; » (Καλλίνου Ἀποσπ.) γιὰτὶ ὡς λέει ὁ Τυρταῖος « νέοισι δὲ παντ' ἐπέοικεν, ὄφρ' ἐρατῆς ἤβη ἀγλαδ' ἀνθος ἔχη » δηλ. « Σιὸς νέος παρὰ γιὰτὶ οἱ ἀγῶνες, ὅσον κενὸν εἶναι σὶδὸν ἀνθὸς τῆς νεότητος. »

Γ. ΔΑΦΕΡΜΟΣ

Τύποις Γεωργασάκη καὶ Σίας

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐφθασεν τέλος πάντων ἡ ὥρα, τὴν ὁποίαν οἱ δυστυχεῖς ἡμῶν πατέρες ἐπεθύμησαν μάτην. Οἱ Γραικοὶ τὴν σήμερον μόνον ὅτι πολλοὶ μακρυσμένοι ἀπὸ τὴν παλαιὰν τῶν ἰδίων προγόνων δόξαν εἶναι ὅμως ἀσυγκρίτως πλέον φωτισμένοι, ἀφ' ὅτι ἤθελαν εἶσθαι πολλὰ ἄλλα ἔθνη ἔαν ἔπασχον καὶ μέρους μικρῶν τῶν συμφορῶν τῆς Ἑλλάδος. Αὐτοὶ στολισμένοι μὲ φυσικὰ προτερήματα καὶ παιδευόμενοι κατὰ τὸ παρὸν μὲ σπουδαιότεραν ἀνατροφὴν, ἧτις ἀβξάνει καθήμεραν, δείχνουν εἰς ὅλους ὅσοι χωρὶς πάθος ἐξετάζουν τὰ πράγματα, ὅτι δύνανται τινες δυστυχεῖς περιστάσεις νὰ ἐρημώσωσιν ὀλότελα τὴν πλέον καρποφόρον γῆν, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ τῆς ἀφαιρέσωσι τὴν φυσικὴν γονιμότητα, ὀλίγη βροχὴ τοῦ οὐρανοῦ καὶ μικρὰ γεωργία ἀρκοῦσι νὰ τὴν στολίσωσι καὶ πάλιν ὡς πρότερον.

Οἱ σημερινοὶ Γρακοὶ τόσον εἶναι πληροφορημένοι, ὅτι παρὰ τῶν ἐπιστημῶν τὸ φῶς ἄλλο φάρμακον νὰ τοὺς θεραπεύσῃ δὲν δύναται, ὥστε καταφρονούντες ὅλας τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἐμπόδια, παραδέκοντες ὅλους τοὺς κινδύνους, τρέχουν μακρόθεν εἰς τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, διὰ νὰ ἀπολάβωσι ἐκεῖνα τὰ φῶτα, μὲ τὰ ὁποῖα ζῶντες ἐφώτιζον ἄλλα ἔθνη καὶ φωτίζον ἔτι καὶ μετὰ θάνατον τοὺς σημερινούς Εὐρωπαίους οἱ πρόγονοὶ των. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς ὅλους τοὺς φιλογενεῖς πλουσίους, ὅσοι ἐπιταχύνουν τὴν θεραπείαν τῆς ἀσθενούσης πατρίδος καταβάλλοντες προθύμως εἰς σύστασιν σχολείων, εἰς συνάθρισιν βιβλίων καὶ εἰς τὴν διὰ τόπου ἐκδοσιν πολλῶν ὠφελίμων συγγραμμάτων μέρος τῆς περιουσίας αὐτῶν. Δόξα καὶ τιμὴ εἰς ἐκείνους τοὺς συνετοὺς νέους, ὅσοι περιέρχονται τὴν Εὐρώπην ἀπανθίζοντες, ὡς μέλισσαι τὰ ὠφέλιμα ἄνθη διὰ τὰ ὠφέλιμα ἄνθη διὰ νὰ πλέξωσι τὸν στέφανον, μὲ τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ στεφανωθῆ καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ Πατρίς των.

Οἱ φιλογενεῖς πλούσιοι τῶν Γραικῶν ἐπληροφόρηθησαν τὴν σήμερον ὅτι ὁ χρυσοὺς καὶ ὁ ἄργυρος ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ εὐτελὴ μέταλλα, οὐδὲ γίνονται ἀληθινὰ χρήματα, πλην εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων, ὅσοι ἠέψουρον τὴν χρῆσιν καὶ μεταχειρίσιν αὐτῶν ἐπληροφόρηθησαν ὅτι ὁ πλοῦτος χωρὶς παιδείαν καὶ ἀρετὴν τόσον ὀλίγον ἔμπορεῖ νὰ στολίσῃ τὸν ἑῶντα ὥστε καὶ κάμνη φανερωτέραν αὐτοῦ τὴν γυμνότητα ἐπληροφόρηθησαν, ὅτι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωροῦμε καθήκονας ἰσοδύναμους καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσωμε τῆ Σεβ. Μοναστηριακῆ Ἐπιτροπείᾳ ἡ ὁποία διὰ τῆς χρηματικῆς τῆς ἀρωγῆς, ἐνίσχυσε τὸ ἔργον μας. Τέτοια σωματεῖα ἐκπληροῦν, πραγματικῶς, τὸ σκοπὸ των.

Η «ΑΘΗΝΑ»

καὶ ἂν αὐτοῦ τοῦ Κροίσου τοὺς θησαυροὺς ἀποκτήσωσι καὶ ἂν αὐτὰς τὰς πέτρας μάθωσι νὰ μεταβάλλωσι εἰς χρυσοῖον, οὐδεμίαν τιμὴν θέλουσιν λάθει παρὰ τῶν ἄλλων ἔθνων, ἐνόσφ ἡ πατρίς των εὐρίσκειται εἰς πτωχίαν καὶ ἀδοξίαν ἐπληροφόρηθησάν τέλος πάντων, ὅτι ἡ τιμὴ μὲ τὴν ὁποίαν σκουδαίνουν νὰ σκεπάσωσιν τὴν γύμνωσιν τῆς Πατρίδος, ἐπαναστρέφει πολλαπλάσια εἰς τὰς κεφαλὰς των. Ὡσαύτως οἱ φιλόμουσοι νέοι τοῦ γένους ὅσοι πλέον σπεύρουσιν τὰ φῶτα, τόσοις πλειοτέροις ἐγκωμιαστὰς εἰδήμονας θέλουσιν λάθει τῆς προκοπῆς καὶ σοφίας των, τόσοις πλειοτέροις ἐγγνωμοσύνην θέλει δείξει εἰς αὐτοὺς ἡ ἐνεργετήθεισα πατρίς. Τὶ τοὺς ὠφελεῖ ὁ παρὰ τῶν χυδαίων ἔπαινος, οἱ ὁποῖοι ἐπαινοῦν, ὁ,τι δὲν καταλαμβάνουν καὶ λέγουσιν χωρὶς κρίσιν ὅτι δὲν κολακεύει τὰ πάθη των; Τὶ τοὺς ὠφελεῖ ἡ σοφία ὅταν ἡ Πατρίς σκοτισμένη δὲν ἔχει οὐτ' ὀφθαλμοὺς νὰ τοὺς ἰδῆ οὔτε φρόνησιν νὰ τοὺς διακρίνῃ καὶ νὰ ἀνταμείψῃ ὡς εἶναι δίκαιον τοὺς ἰδρώτας των; Ἀδέησατε λοιπὸν, ὦ νέοι φιλόμουσοι τῆς Ἑλλάδος, τὴν προθυμίαν νὰ φωτίζετε τὴν πατρίδα, διὰ νὰ ἀνακαλέσητε πάλιν εἰς τὴν αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν τῶν προγόνων μας δόξαν. Ἐνθυμήθητε ὅτι εἴσθε Ὀμήρου, Ἀριστοτέλους, Πλάτωνος, Δημοσθένους, Θεουκιδίδους, Σοφοκλέους καὶ μυρίων ἄλλων τοιούτων ἀνδρῶν, ἀπόγονοι. Συλλογίσθητε πόσους κόπους ὑπέφεραν οἱ θαυματοῖοι οὗτοι ἄνδρες διὰ νὰ τιμήσωσι τὴν Πατρίδα, πόσων δόξαν ἀπέλαβον ζῶντες ἀπ' αὐτῆν, πόσων λαμβάνουν ἔτι καὶ μετὰ θάνατον ἀπὸ τὰ σοφὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐξενειτεύθησαν καθὼς ἐξενειτεύεθε τὴν σήμερον διὰ νὰ συλλέξωσιν, ὅτι χρησίμιον εὕρισκον εἰς ἄλλα ἔθνη καὶ νὰ πλουτίσωσι τὴν ἰδίαν Πατρίδα. Προσέχετε μάλιστα μὴ σας ἀπατήσῃ ἡ νεότης εἰς τὴν ξενίτειαν ἐπιστρέψετε μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἢ γέμονες ἀπὸ κακῆς βοπῆς ἀλλ' ἔχει καὶ πολλὰς ἀφορμὰς διαστροφῆς καὶ προβάλλει πολλὰς παρὰ εἰς τὴν ἀπειρον νεότητά. Μιμήθητε τὰς μελλίσσας, ἀπανθίζοντες τὰ χοῖσμα, καὶ ὄχι τὰς μύιας, αἱ ὁποῖαι προσκαλε-